

polske Sprog mægtig, var jo ønskeligt, men jeg ved ikke, om der er ret mange Mænd her i Landet, der egne sig til at være Tilsynsmænd i dette Forhold, som kunne det polske Sprog. Hvis det kan lykkes mig at finde saadanne, og som jeg i øvrigt tror ere kvalificerede til den ret vigtige Stilling at føre Tilsyn med disse Forhold, foretrækker jeg selvfølgelig Mænd, der kunne tale til disse fremmede Arbejdere i deres eget Sprog, men kan jeg ikke finde saadanne, maa jeg anvende andre, som jeg finder kvalificerede dertil.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovforslagets § 10 om, hvorledes Sengestederne skulle være indrettede, at de ikke maa være indrettede til to Personer, men at der skal indføres Enmandssenge, skal jeg gøre den Bemærkning, at Polakkerne som Regel ere vant til, hvor de komme fra, i deres eget Hjem at ligge to og to sammen. Det finde de ganske naturligt, men jeg skal gøre, hvad jeg kan, for efterhaanden at indrette Forholdene saaledes, at naar det paa nogen Maade kan lade sig gøre, skal der indrettes Enmandssenge for dem. Jeg tror imidlertid ikke, at det stemmer med Polakernes Ønsker, og jeg er bange for, at jeg ikke kan tvinge dem til at blive en Mand i hver Seng. Derfor tror jeg ikke, det er værd at sætte saa stærke Lovbestemmelser angaaende dette Forhold. Det er en Selvfølge, at efter at Loven er udkommen, og mit Cirkulære er udstedt til vedkommende Arbejdsgiver, vil der i Fremtiden blive gjort Skel mellem gifte og ugifte Arbejdere, saaledes at Familier have deres egne Boliger eller Soverum, medens de andre bo flere i Flok.

Ja, i det hele taget maa jeg sige, at jeg anser det foreliggende Forslag for overflødigt, absolut overflødigt, og Hensynet til den skrækkelige Ulykke, som Ballotti foranledigede, kan ikke bevæge mig til at foretage en Forandring som den, der er tilsigtet med det foreliggende Lovforslag. Derimod skal jeg oplyse, at jeg har under Trykning Kontrakter, der nu ville blive udsendte og blive gjort gældende for de fremmede Arbejdere, af hvad Nation de end ere, der indgaa hel- eller halvaarlige Kontrakter. Her trænger man til en Forandring, og dette Forhold skal jeg ordne rent administrativt og kan gøre det i Overensstemmelse med den gældende Lov af 21. August 1908. Naar den ærede Ordfører saa stærkt gjorde sig til Talsmand for, at Formaalet for os skulde være at kultivere Polakkerne, forekommer det mig, at det er for stærk en Fordring at

stille til Lovgivningsmagten. Nej, det, man kan kræve af Lovgivningsmagten, er, at den fastsætter Regler for den Maade, hvorpaa de fremmede Arbejdere skulle behandles her, og med Hensyn til deres Forhold i øvrigt, at de vide, hvad det er for Kontrakter, de indgaa paa, at de Kontrakter, de underskrive, loyalt blive overholdte, og at der fra Lovgivningsmagtens Side føres et strengt Tilsyn med, at Arbejdsgiverne holde sig Kontrakterne efter rettelige. Og saa længe jeg staar her paa denne Plads, skal jeg loyalt udføre Lovens Bestemmelse og ikke se gennem Fingre med de Overtrædelser, der muligen kunde finde Sted fra nogen Side. Jeg har paalagt og skal fremdeles paalægge de vedkommende Myndigheder at sørge for, at de polske Arbejdere blive behandlet i Overensstemmelse med den Lov, der er udkommen; men lad os saa vente og se, hvordan Loven virker, og først, naar Aaret 1911 kommer, og der skal foretages en Revision af Loven, er det Tiden til at se, hvilke nye Foranstaltninger man da muligen bør komme til.

Thomas Larsen: Ja, ogsaa mig har det foreliggende Lovforslag forundret meget, og jeg kan kun se i dette Forslag et meget mærkeligt Udslag i Retning af at søge Agitationsstof, et Udslag, som man ikke har set Mage til i lang Tid. I Fjor vedtog vi jo, som allerede nævnt at den højtærede Indenrigsminister, enstemmigt Loven om Beskyttelse af de udenlandske Arbejdere, og som det allerede er nævnt, indeholder denne Lov jo en Bestemmelse om, at den skal revideres i 1911. Det var altsaa en Forudsætning for Vedtagelsen af denne Lov, at man i dette korte Tidsrum skulde indhøste de nødvendige Erfaringer for en Revision af Loven.

Nu vil jeg ogsaa bede erindret, at Loven blev vedtaget paa et saa sent Tidspunkt, at den ikke kunde gøres effektiv for Arbejdssæsonen sidste Sommer. Arbejdskontrakterne for denne Sæson var allerede afsluttede, den Gang Loven blev vedtaget, og der maatte jo gaa nogen Tid, inden man fik udarbejdet saavel Arbejdsbøger som Arbejdskontrakter; det er jo noget, som følger ganske af sig selv. Nu høre vi ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister er i fuldt Arbejde med Udfærdigelsen af disse Kontrakter, som i Henhold til denne Lov skulde tjene til Beskyttelse for de udenlandske Arbejdere, og derfor forekommer det ogsaa mig, at man meget vel kunde have afventet denne Lovs Virk-